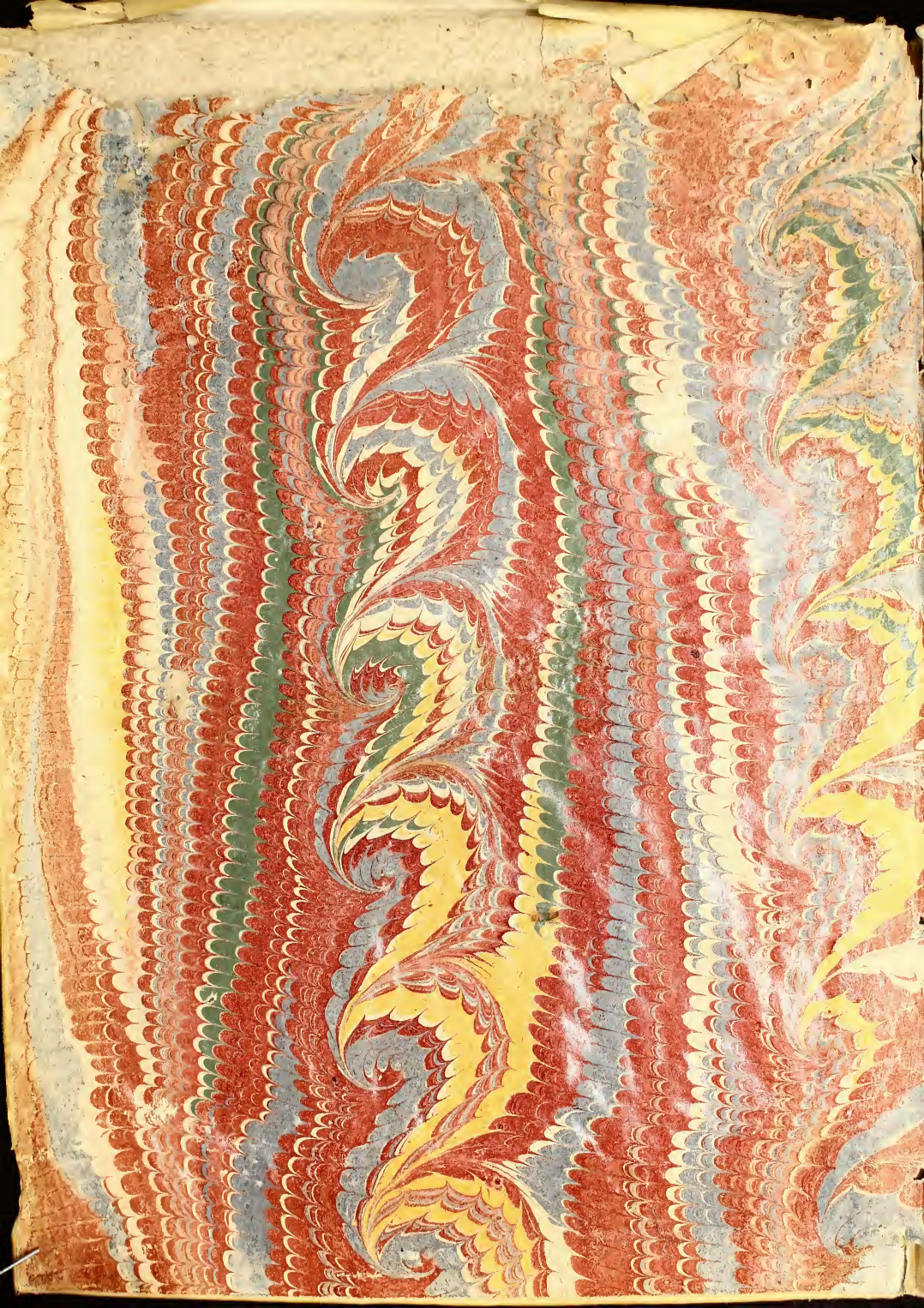

E. 42. T. F.

817 27
W^o - 103

27/103

Est. 12. Feb. J^r

17.
The date is 18-18

ORATIO
DE ELIGENDO SUMMO PONTIFICE
POST OBITUM
INNOCENTII XIII

Habita in Basilica Vaticana

CORAM

SACRO COLLEGIO

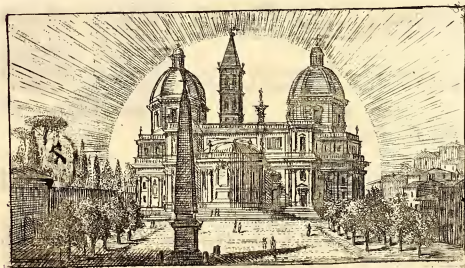
EMINENTISS., AC REVERENDISS. DD.
S. R. E. CARDINALIUM

A FRANCISCO BLANCHINO VERONENSI

*Utr. Signatura Referendario, & Pralato Domestico,
Liberiana Basilica Canonico,
Pontificii Sacelli
Subdiacono.*

Die XIII. Kal. Aprilis MDCCXXIV.

ROMÆ, Ex Typographia Antonii de Rubeis, è Foro
Rotundæ in Via ad Seminarium Romanum.

SUPERIORUM PERMISSU.

O R A T I O

DE RICHARDO SUAVISSIMO REX ANGLIE
PORTUGALIE

INNOCENTII XIII

INSTRUMENTI IN RATIONE VATICANA

FORMA

SACRO COLLEGIO

SECRETARII ET CANCELLARII
S. S. ROMANE ECCLESIE

A DE VICE-REGE FLANDRICO BRABANTICO

IN RATIONE VATICANA

IN RATIONE VATICANA

IN RATIONE VATICANA

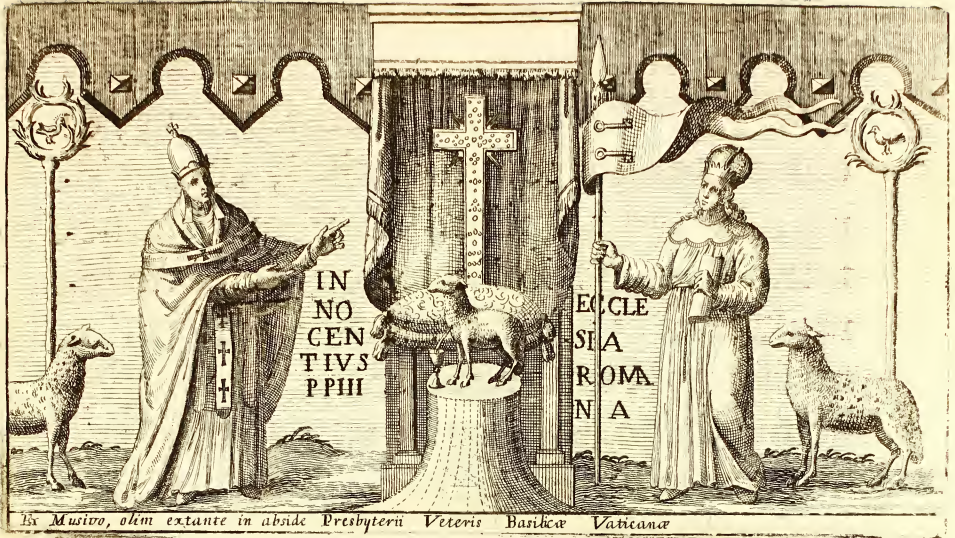
IN RATIONE VATICANA

DE RICHARDO SUAVISSIMO REX ANGLIE

ROME, Ex Typographia Antonii de Rubis, 5 Pae
Rondone in Via de' Condottieri Romanorum.

SUPERVISORUM PERMISSUM

ACRI Coetus Vestri majestas, EMINENTISSIMI PATRES, & argumenti pertractandi sublimitas deterreret unumquemque à dicendo, meque potissimum; nisi fiduciam suadendi sponderet sanctitas, & adspectus loci, ex quo PRINCEPS APOSTOLORUM promisit ^(†), *daturum se operam, ut frequenter Vos habe-*

A ret

(†) 2. Petri cap. i. vers. 13. *Justum autem arbitror quamdiu sum in hoc tabernaculo suscitare vos in commonitione, certus, quod velox est depositio tabernaculi mei, secundum quod & Dominus noster Jesus Christus significavit mihi. Dabo autem operam, & frequenter habere vos post obitum meum, ut horum memoriam faciatis.*

ret post obitum, & ex adyto suæ confessionis, ex depositione sui tabernaculi sinceram mentem vestram in commonitione excitarer. ^(a) Conclideret profecto stupidus, & elinguis omnis conatus animi, & orationis; si cum amplitudine muneris differendi de negotio Ecclesiæ gravissimo tenuitatem conferret suarum meditationum humilis administer ad hæc proponenda delectus. Quisnamque non videat, humanam supergredi facultatem ea, quæ cogitari, dicique debent de præparandis mentibus ad excipiendum afflatum NUMENQUE DIVINI SPIRITUS in deligendo Petri Successore, Ecclesiæ Catholicæ Sponso, Christi in terris Vicario, & sequestri maxime secundum Deum potestatis? Designare enim Principem, leges daturum Orienti, atque Occidenti ad civilem administrationem Reipublicæ, intra cancellos est divisæ inter Noëmi liberos terrarum hereditatis. Verum constituere

Du-

(a) S. Hieronym. in Ep. ad Domn., & Rog. *Magnitudo oneris impositi ita cervicem premit, ut ante sub fasce ruendum sit, quam levandum.*

Ducem Christiano populo ^(b), qui ad Cælitum Patriam conscriptos cives de hujus exilii statione tutos deducat, & Petri clavibus non terras modò, sed Cœlum ipsum aptè referare possit, & claudere, id demum ita proximè accedit arcanis Dei juribus; ut nomina ^(c) quoque commisceat, & officia omnium Sospitatoris. Quapropter excusatione Prophetæ ^(d), dicentis, *nescio loqui*, declinanda mihi foret provincia; si obtutu diutiùs hærerem sola in contemplatione argumenti. Verùm dum oculos circumverto per hæc ^(e) tropea Apostolorum, tam sanctis fundata legibus, tam claris ornata exemplis, tum recentibus, tum vetustis, Fidei ac Disciplinæ Sacri Senatus Romanæ Ecclesiæ, septimumdecimum constantiæ seculum feliciter numerantis, ita erigor animo; ut peroratum jam esse judicem in

A 2

ea

- (b) *Ecclesiæ meæ Cælo inferenda sublimitas in hujus fidei firmitate consurget*. S. Leo Serm. 3. de die anniv. suæ assumpt.
 (c) S. Aug. quæst. in lib. Judic. lib. 7. cap. 18. de Othoniel. *Advertendum est autem quod Salvatorem dicit etiam hominem, per quem Deus salvos faciat*.
 (d) Jeremiæ cap. 1. vers. 6. *Et dixi, A, a, a, Domine Deus: Ecce nescio loqui &c.*
 (e) Cajus theologus apud Eusebium Hist. Eccl. lib. 2. cap. 25. *Ego verò Apostolorum tropæa possum ostendere. Nam sive ad Vaticanum, sive ad Ostiensem viam pergere libet, occurrunt tibi tropæa eorum, qui Ecclesiam illam fundaverunt*. Vide etiam Card. Baron. ad ann. 69. n. XXI.

ea causa, quam dicere aggredior: & sentiam, ita paratum esse Vos adhortari, uti expeditum video Vos indicare. Subsellia enim ista quę impletis, supra Martyrum cryptas erecta, perindè me admonent officii per Vos præstandi; ac ostendant coronę capitibus vestris impositę res bene pro Republica Christiana gestas. Ad coronas igitur istas, ad has Vaticani Sedes transferam munus mihi demandatum hortandi. Utręque loquuntur expressiùs, quidquid pertinet ad dignitatem, quidquid refertur ad salutarem, & celerem exitum operis quod inchoatis. Ea si feliciter affequer, si fideliter exprimam, ut conabor; intelliget Ecclesia universa, sanctimoniã loci, & insularum vestrarum symbolis monita suggerentibus, interpretis tantùm vices esse ab oratore exigendas; atque ita obtemperatum iri multò præstantiùs, & obsequentiùs tum auctoritati Vestrę, tum moribus, institutisque majorum, hanc demandantibus adhortationem.

Re-

Rerum feliciter agendarum ^(f) duo novimus esse adjumenta : quorum unum ab experimenti frequentia, petitur alterum ^(g) ex methodo disciplinæ. Primum illud contemplemur in Sedibus, unde proceditis ad Comitia .

^(h) Nullus in Orbe terrarum locus occurrit ejus adjumenti feracior, quod profert experimenti frequentia sacris in Electionibus Sacerdotum, quàm Sedes hæc Vaticana ⁽ⁱ⁾. Hic enim primum exemplar à Christo Domino constitutum viget in Petro : hic superstructa primario Ecclesiæ lapidi series simillima Successorum, series simillima Electionum . Quot imagines Pontificum nostrorum hic exhibentur (tota autem illis convestitur Basilica vetus, ac recens), tot canones, tot exemplaria Electionum intuentibus proponuntur .

Ne-

- (f) Sic quippe necesse est ut audiamus quæ facta sunt, quatenus cogitemus, etiam quæ sint nobis ex eorum imitatione facienda. S. Greg. Papa homil. xxi. in Evang.
 (g) Nihil enim prodest agere, nisi agatur ut oportet. S. Ambrosius in Psalm. 37. sub init.
 (h) Exempla majorum ponimus, quæ neque obscuritatem adferant ad intelligendum, neque ad tractandum astutias. S. Ambr. offic. lib. 1. cap. 25.
 (i) Discite disciplinam in domo disciplinæ. S. Augustinus discipl. Chr. lib. 1. cap. 1.
 (k) Ad Hebr. 8. vers. 5. Omnia facito secundum exemplar, quod tibi ostensum est in monte. Nunc autem melius sortitus est ministerium &c.
 (l) Ad Hebr. 5. vers. 4. Nec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur à Deo tamquam Aaron. Sic & Christus &c.

Neque illas tantum imagines numerari velim, quę sub tyrannide persecutorum Martyrii sanguine sunt consperse. Sunt ille quidem ^(k) *juxta exemplar, quod in monte monstratum est, Sacerdotis Æterni* ^(l), à Deo vocati tanquam Aaron. Sed ceterę non dissimiles, licet sanguine non rubescant ^(m). Coronantur enim, ut Aaron, in vasis virtutis ⁽ⁿ⁾: in fide, & lenitate Moysi ^(o): in bonitate, & alacritate Phinees ^(p): in precibus, & abstinentia Samuelis ^(q). In reparando Templo Dei magnificentiam equant Simonis ^(r). In renovanda sapientia de corde suo doctrinam referunt Jesu Filii Sirach, & disciplinam. Univerforum lineamenta unico ductu describam ^(s): *homines magni virtute, justitia,*

(m) Eccl. 45. vers. 7. *Excelsum fecit Aaron &c. & coronavit eum in vasis virtutis &c.*

(n) Ibi vers. 4. de Moysē. *In fide, & lenitate ipsius sanctum fecit illum &c.*

(o) Ibi de Phinees vers. 28. & 29. *Phinees filius Eleazari &c. in bonitate, & alacritate anime suę placuit Deo.*

(p) Ibi de Samuele cap. 46. vers. 15. 18. & 22. *Dilectus à Domino Deo suo Samuel &c. invocavit Dominum Omnipotentem &c. pecunias, & usque ad calceamenta ab omni carne non accepit.*

(q) Ibi de Simone cap. 50. vers. 1. *Simon Oniæ filius Sacerdos Magnus, qui in vita sua suffulsit domum, & in diebus suis corroboravit templum. Templi etiam altitudo ab ipso fundata est, duplex ædificatio, & excelsi parietes templi.*

(r) Ibi de Jesu Filio Sirach. vers. 29. *Doctrinam sapientiæ, & disciplinæ scripsit in codice ipso Jesus filius Sirach Jerosolymita, qui renovavit sapientiam de corde suo.*

(s) Ibi cap. 44. *Laudemus Viros gloriosos parentes nostros &c. Homines magni virtute, & prudentia sua præditi nunciantes in prophetis dignitatem prophetarum, & imperantes in præsentī populo, & virtute prudentiæ populis sanctissima verba.*

(VIJ)

tia, fortitudine, charitate: viri misericordiae: pacificantes in domibus suis: dignitatem prophetarum nunciantes: Et in virtute prudentiae imperantes populis sanctissima verba.

Hęc dum confidero; jam intelligitis à me numerari non priscos tantùm Clementes, Alexandros, Pios, Urbanos, Innocentios, Paulos, sed & recentes illis cognomines, famâ, gestisque pariter notos, ac memorandos, & plerisque vestrum ætate, necessitudine, aut etiam genere junctos, quorum monumenta complectitur hæc aula Dei. Deesse profecto non possunt experimenta sanctarum electionum ubi tanta exuberat copia Pontificum optimorum.

Dicam fidentiùs. In singulis quibusque generibus variæ affectionis Christianæ Reipublicæ abundare Vos oportet experimentis tutissimis ad providenter aptandum, & exhibendum præsens remedium unanimis, & liberæ Charitatis in Pontificia Electione; cum imagines istæ demon-

(VII)

monstrent, ^(t) neque furentibus seculi potestatibus per tyrannos, neque infidianibus in pace Ecclesiæ domesticis auctorebus seditionum, defuisse unquam Collegio Vestro Viros, qui libertatem suffragiorum, & fratrum concordiam feliciter promoverent.

Gratias Deo immortales. Respondent infima summis, sive electos respicimus, sive electiones. Romana Ecclesia ^(u) nova, & vetera Sponso suo servat.

Annon hæc documenta concordie virtutum in Eligendo, suffragiorum in Electoribus nuperrimè spectata sunt postremis in Comitibus, dum renunciaretis Optimum Patrem, bono Reipublice datum, educatumque inter exempla, & virtutes Avorum, qui Sedem hanc illustrarunt, populis charum, Principibus venerabilem: quem tantâ lætitiâ ante triennium excepimus, quanto nunc luctu immature præ-

(t) *Sedisse intrepidum Rome in Sacerdotali Cathedra eo tempore, cum Tyrannus infestus Sacerdotibus Dei fanda, atq; insanda comminaretur; cum multo patientius, & tolerabilius audiret levare adversus se æmulum Principem, quàm constitui Romæ æmulum Sacerdotem.* S. Cyprianus Epist. ad Antonianum 52. edit. Pamelii.

(u) *Cantic. 7. 13.*

prereptum prosequimur, ac desiderio? Quæ constantior studiorum unitas? Quis evidentior animorum nexus Senatûs veteris, ac recentis?

Erit attamen in eâdem firmitate concordia genus alterum suspiciendum; si ad Comitia illis proximè superiora animum advertamus. Meministis illius admirabilis tridui, quo cum Electi moderatione luctandum toti Collegio fuit, ut per auctoritatem consensûs fratrum, imò per Divinam, & in eis tenacem sui propositi Providentiam virtus illa severior aliquando inflecti, vincique pateretur.

Petamus nunc à Martyre ^(x) Cypriano canonem, ac normam *Electiōnis Episcopi, de Dei, & Christi ejus judicio facti*. Hanc ille protulit se percepisse in Cornelio: *qui Episcopatum nec postulavit, nec voluit, sed ipse vim passus est, ut Episcopatum coactus exciperet*.

B

Si

(x) S. Cyprianus Epist. ad Antonianum edit. Pamelii 53. „ *Episcopatum ipsum nec*
 „ *postulavit, nec voluit* &c. & *quales solent esse qui ad hunc locum divinitus eli-*
 „ *guntur, pro pudore virginis conscientia suæ, & per humilitatem ingenitæ*
 „ *sibi, & custodiæ verecundiæ, non ut quidam vim fecit, ut Episcopus fieret,*
 „ *sed ipse vim passus est, ut Episcopatum coactus exciperet* &c. *Factus est autem*
 „ *de Dei, & Christi ejus judicio.*

Si nomina reticuiſſem ; diceremus ne de ſolo Cornelio loquutum Cyprianum ; an etiam prænuſciaſſe ^(y) Innocentium ejus nominis tertium ; indicaſſe Gregorium nonum ; & , ut ceteros prætermittam , præmonſtraſſe illum , cui paulo ante aſſediſtis , Clementem ? Par enim laus fraternę concordię in deferentibus fuit , par gloria verecundię in detrectantibus validè ^(z) , & obſequentèr ſubeuntibus hoc faſtigium .

Jure igitur optimo fervent hæc tropea Apoſtolorum in abſide veteris Presbyterii ^(a) Innocentium ; in frontis antiquę culmine Gregorium ; in hypogęo hujus ſacelli Clementem , eorumque Comitia : illos , ut exempla Pontificum : hæc , ut exem-

(y) De Innocentio III. Vide Acta ejus electionis Annal. Eccl. ad ann. 1198. num 5. Raynald. de Gregorio IX. vide Annal. Eccl. ad ann. 1227. num. 15. & 17. Idem dici poteſt de Alex. IV. (vide ann. 1254.) ; & de ſuperioribus, nempe S. Gregorio Magno, S. Paſchali I., &c. & ſubſequentibus, ſcilicet S. Cœleſtino V. &c.

(z) S. Greg. de cura Paſtorali part. 1. cap. 6. *Et ſunt nonnulli, qui ex ſola humilitate reſugiunt, ne eis, quibus impares ſe exiſtimant, præferantur. Quorum profeſſio humilitas, ſi ceteris quoque virtutibus cingitur, tunc ante oculos Dei vera eſt, cum ad reſpuendum hoc, quod utiliter ſubire præcipitur, pertinax non eſt. Neque enim verè humilis eſt, qui ſuperni nutus arbitrium, ut debeat præeſſe intelligit, & tamen præeſſe contemnit.*

(a) Ejus Muſivi partem inciſam hic habes in fronte Orationis. Viſebatur autem antequam dirueretur vetus Baſilica ſub Sixto V. in abſide Presbyterii Vaticani, cujus iconem præſervavit in cryptis cura ejuſdem Pontificis, & typis edidit eruditus Præſul Jo. Ciampinus lib. de Sacris Ædif. à Magno Conſtantino conſtruçtis fol. 42.

exemplaria electionum. Pari quoque jure mihi licebit inferre priori hac in parte suasionis, frequentiam experimenti hifce à Sedibus Vaticanis, his ab imaginibus memorati, monita Vobis, & adjumenta præclara ad optimam electionem conferre.

Sin autem à sedibus, quas tenetis, convertor ad coronas, quas geritis (indicia scilicet, ac præmia illustrium gestorum pro Ecclesia Dei); istę commemorant, non modò exempla designationum præteritarum, sed etiam methodum futurarum, Deo dante, servandam.

Cum venerabilem Coronam Vestram suspicio, ex omni natione, quę sub Cælo est, hujus in Ecclesię, ceterarum Matris, ac Magistrę, sinu collectam; non tantùm Senatam Regum videre videor, ac Sacerdotum; sed Apostolicum planè coetum intueor, in navicula Piscatoris admotum ad Orbis universi gubernacula de Petri nutu moderanda, & ad obeundos omnium nationum fines verę religio-

nis auspicio, eosque ditandos cælestibus disciplinis. Ita enim procuratis nationes singulas, cultas, ac barbaras, earumque commodis prospicitis providenter, sive sedeatis ad clavum navigii, sive circummeatis provincias; ut totius Ecclesię corporis nulla Vos lateat necessitas, nulla non avertatur calamitas, aut reparetur. In vestra igitur cura, in alacritate studiorum, & constantia Romana hæc Sedes repetit cum Apostolo ^(b): *Quis infirmatur, & ego non infirmor? Quis scandalizatur, & ego non uror?* Neque jam de solo Sotere, ejusque decessoribus prædicare potest Dionysius ille Corinthius, quod de successoribus ætatis nostræ, ac proximè superiorum ^(c), Gregoriis scilicet, Urbanis, & Innocentiis, propagandæ Fidei causa locupletantibus Orbem terrarum, Oriens, & Occidens experiuntur ^(d): *In utriusque vitæ*

(b) 2. Ad Corinth. cap. xi. vers. 29.

(c) Gregorius XIII. fundator complurium Collegiorum in Urbe, & extra Urbem pro singulis ferme nationibus. Urbanus VIII. fundator Collegii Urbani de Propaganda Fide, cujus insignis locupletator fuit Innoc. XII. & plurimi S.R.E. Cardd.

(d) Epist. Dionysii Corinth. Episcopi ad Ecclesiam Romanam sub Sotere Papa, quæ legitur apud Euseb. Hist. Eccl. lib. 4. cap. 23. *Hæc vobis consuetudo est jam inde ab ipso religionis exordio, ut fratres omnes vario beneficiorum genere afficiatis, & Ecclesiis quamplurimis, quæ in singulis urbibus constitutæ sunt, necessaria vitæ*
sub-

vitæ subsidiis liberaliter erogandis universis fratribus opem fertis: & in beneficentiæ vestræ experimento longè latèque exhibendo Romanorum consuetudinem à Patribus traditam sedulò observatis. Neque id per ministros præstare fatis videtur pietati vestræ. Satius ducitis ad majora discrimina ipsi accurrere: descendere ad tractanda vulnera decumbentium, ea-que fovenda oleo, & religanda vittis, ac firmate sacerdotii; aut certè ad expendendas virtutes illorum, qui præsentibus malis propulsandis omnium habeantur aptissimi. Quare compluribus vestrum (nisi ab universis longè abesset jactantia) reddenda forent merito Christianæ pacis, ac ministerii, sollicitudinis, & patrociniæ antiqua illa nomina, quæ veteres Germanici, Britannici, Sarmatici, Parthici, Adjabenici, cædibus, & sanguine conquirebant.

Hæc

subsidia transmittatis. Et hac ratione tum egentium inopiam sublevatis, tum fratribus, qui in metallis opus faciunt, necessaria suppeditis: per hæc quæ ab initio transmittere consueveratis munera, morem institutumque Romanorum à majoribus vestris acceptum Romani retinentes. Atque hunc morem Beatus Episcopus vester Soter non servavit solum, sed etiam adauxit &c. ex vers. Valefii. Romanorum consuetudinem à Patribus traditam sedulo observatis &c. ex vers. quam sequitur Abb. Somier in hist. dogm. S. Sedis.

Hæc omnia juvat recolere ad hanc aram, magni Chrysofomi cinerum hospitam, unde ^(e) infulatus ad Indos processit nobis inspectantibus Collega vester jam tum designatus, mox etiam renunciatus: quem procurandæ religionis causâ Asiatico primùm itinere detentum, deindè in exilio fortiter occumbentem nuper recepimus Urbi nostræ, ut olim Chrysofomus suæ, triumphali funere restitutum.

Quorsum hæc, dicitis? Satis nempe ista declarant, quæ sit Collegii vestri, planè Apostolici, potior cura in exercendâ tutelâ orbis terrarum, huic Romanæ Sedi concreditâ, & diligenter perpendendis ^(f) virtutibus vestrorum Fratrum, qui ad hanc de throno Petri solertiùs exhibendam unicè facti videantur.

Hæc indagatio virtutum in Senatoribus,

(e) Præsul Carolus Thomas Maillard de Tournon ibi consecratus Patriarcha Antiochenus à sa. mem. Pontifice Clemente XI. die 21. Decembris 1701. & cum potestate Legati de Latere ad Sinarum Regnum, & finitima transfmissus, deinde Cardinalis creatus die 17. Maii 1706.

(f) S. Greg. curæ Past. p. 2. cap. 3. *Hinc divina lege Sacerdos in Sacrificium, & dextrum (armum) accipit, & separatim, ut non solum sit ejus operatio utilis, sed etiam singularis: nec inter milos tantummodo, quæ recta sunt faciat, sed bene quoque operantes subditos sicut honore ordinis transcendit, ita etiam morum virtute transcendat.*

bus , ubi eam præcefferit notitia vuln-
 erum in Republica , constituit methodum
 electionis. Et cum sint vulnera omnium
 gravissima illa, quæ maximum Reipublicæ,
 ac singulorum bonum vitiant aut tollunt,
 nempe Dei cultum; ad hunc reparandum
 ad legitur Pontifex, uti maximus dignita-
 te, ita etiam optimus ministerio futurus;
 si divini cultûs idem & callentissimus, &
 observantissimus habeatur. ^(g) Inscriptio
 coronæ Maximi Sacerdotis dedicatio est
 rerum universitatis in capite Aaron, sed
 longè præstantior in Christi Pontificatu.
 Erit igitur ex methodo quam profequi-
 mur illis utique deferenda, qui Deo judi-
 ce cordibus indicante implere faciliùs
 possint Ecclesiæ vota dedicandi Orbis
 terrarum ad cultum Domini. ^(h) Fide pu-
 râ, & charitate non fictâ id necessariò
 per-

(g) S. Hieronymus in Ep. ad Fabiolam de veste Sacerdotali. *Super omnia cidaris, & vitta hyacinthina Cælum monstrat; & auri lamina, quæ in fronte Pontificis est, inscriptumque nomen Dei, universa, quæ subter sunt, Dei arbitrio gubernari. Et paulo infra. Vetus lex novæ congruit: id ipsum Moyses, quod Apostolus. Ille Sacerdotis scientiam ornat in vestibus: iste Timotheum, & Titum instruit disciplinis &c. Lamina aurea rutilat in fronte: nihil enim nobis prodest omnium rerum eruditio, nisi Dei scientia coronemur &c. Et super creatura Creator insiftens regat ipse quæ condidit. Quod olim in lamina monstrabatur, nunc in signo ostenditur Crucis. Auro legis sanguis Evangelii pretiosior est.*

(h) Matth. 16. & Jo: 21. in quæ loca videndi Patres, & præsertim S. Augustinus Serm. 253. aliàs de temp. 149.

perfici, ratum est. His enim gradibus, & cautione Fidei, & Charitatis eximiæ ad hunc thronum Petrus evectus, eosdem indicat, ac præscribit post se ascensuris.

Verùm quia spectandorum cordium facultas, ubi charitas Dei diffusa residet, ac deprehenditur, Divino reservatur obtutui; pars illa methodi, quæ totam rem perficit, quærenda est unicè in humili, ac fervida prece invocantium afflatum, & opem Divini Spiritus. ⁽ⁱ⁾ *Tu Domine, qui corda nosti omnium, ostende quem elegeris. Statuatur Justus, & eligatur ostensus. Mater Ecclesia ^(k) producat liberos, proponat Apostolos: is tamen assumatur ad Christi vices, cui revelaverit Pater luminum esse gerendas.*

Ascendite igitur, Principes Sanctuarii, non Moyse, sed Christo Duce, ascendite ad montem Dei. Ad interiora caliginis noster Legislatur Vos advocat: & Cœtui Vestro indulgenter concedit in
no-

(i) Actor. i. vers. 24. (k) Matth. 20.

novò fœdere, quod in vetusto pollicebatur unicè Aaronis fratri: ⁽¹⁾ *Jam nunc veniam ad te in caliginè nubis, ut audiat me populus loquentem ad te, & credat tibi in perpetuum.*

Nos humilis Christi plebs Domino provolvemur. Tenebimus aram Apostoli, tenebimus Confessionem: & cum illo nobiscum orante post obitum, & Vos commonente, inde tendemus supplices ad Deum manus, rata ut habere velit ea quæ decernitis. Recolite majorum exempla. Methodum proponite Scripturarum. Conferte consilia curandorum Reipublicæ Christianæ vulnerum, & salutis celeriter afferendæ. Quisquis virtutibus Petro similior, quisquis aptior præsentibus curis, prudentia, gravitate, consilio, laude regiminis, ac vitæ innocentia, constantia, vigilantia, studio laboris, ac disciplinæ, eminent judicio Collegii, frustra contendat latere suo. Plurimum inter merita felix Ecclesiæ hesitatio futura est:

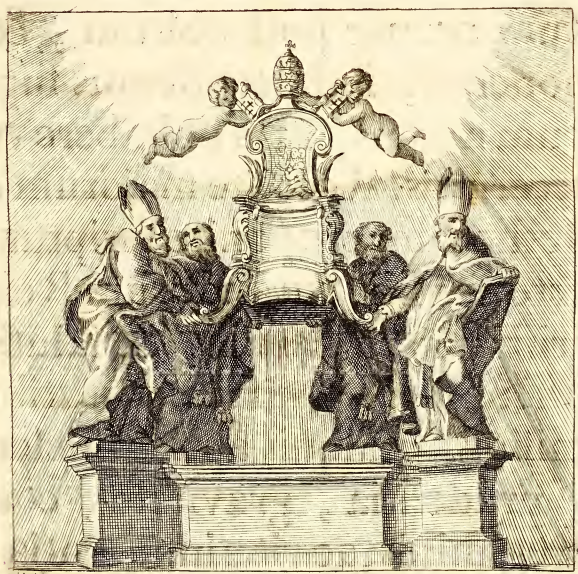
C

quam

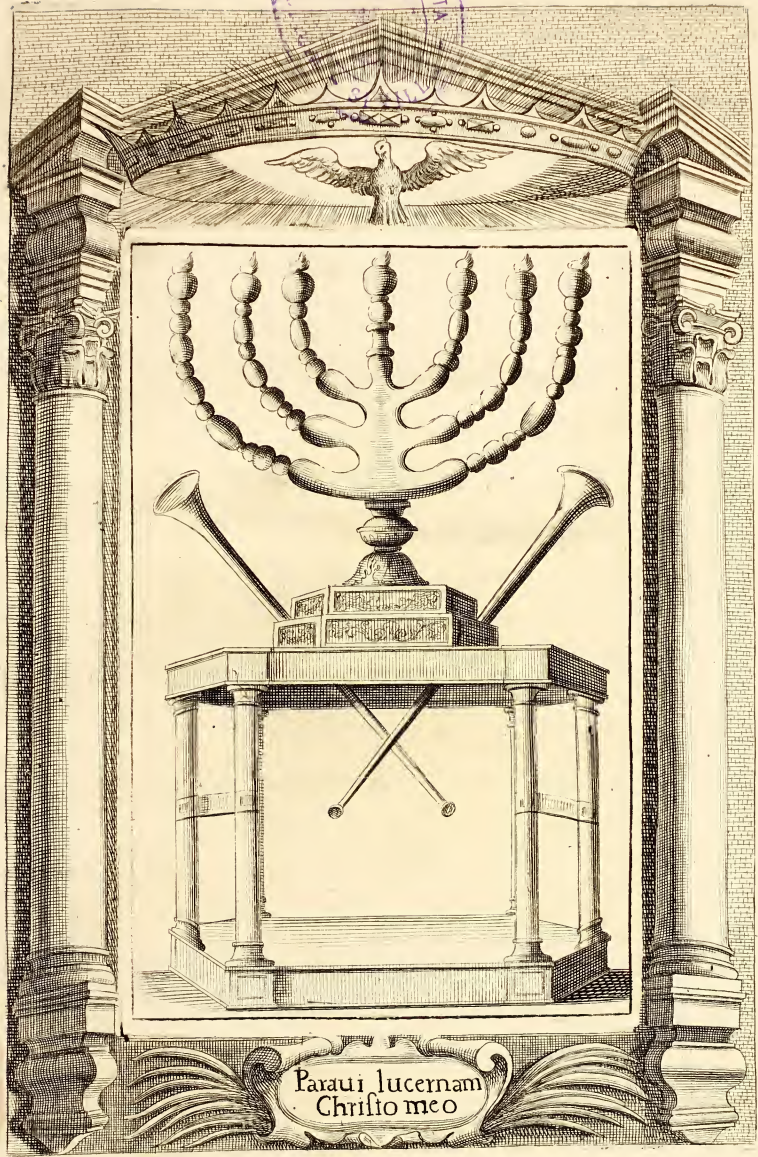
(1) Exodi cap. 19. vers. 9.

(XVIIJ)

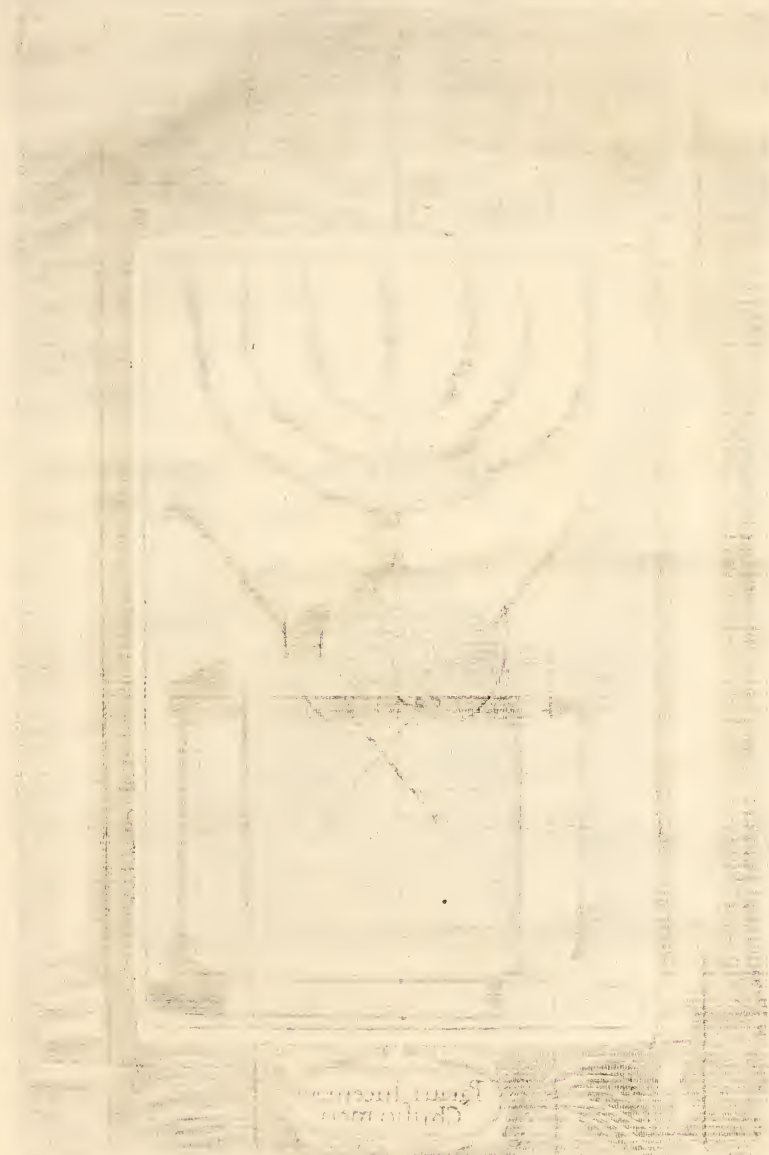
quam dirimet Spiritus Consilii ritè invocatus. *Ostendet ille quem elegerit unum*; cum plurimos à se jam positos inter Vos noscat, perinde emeritos qui ostendantur, perinde emeritos qui eligantur.

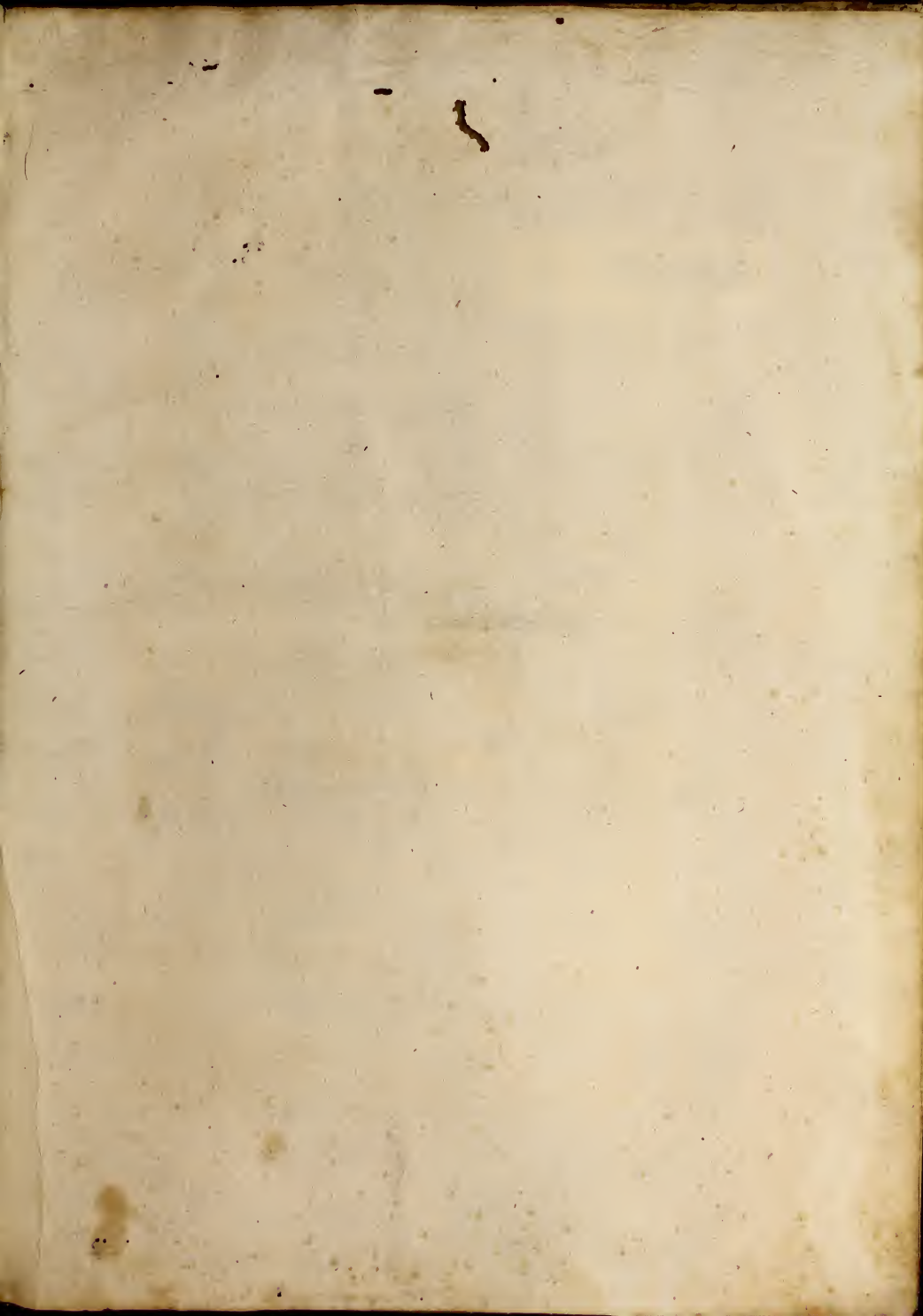
TECA UNIVERSITARIA

Paravi lucernam
Christo meo

From the
Globe

121478119

UNIVERSIDAD DE SEVILLA

800146766

